

הט (חיפה) 38764-02-25 - : פלונית נ' : פלוני

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

ה"ט 38764-02-25 פלונית נ' פלוני

בפני : כבוד השופטת לירון זרבל-קדשאי

המבקשת : פלונית

ע"י ב"כ

נגד

המשיב: פלוני

ע"י ב"כ עו"ד שירה פדידה

ובעניין הקטין : קטין, יליד 0.0.2022

פסק דין

הכרעה בבקשה למתן צו הגנה לפי החוק למניעת אלימות במשפחה, תשנ"א-1991 (להלן - "החוק").

הרקע להגשת הבקשה

1. בשנים 2022 - 2023 ניהלו הצדדים הליכים משפטיים הדדיים בבית משפט זה, אשר הבשילו לכדי הסכם גירושין כולל. בהסכם הסדירו הצדדים בין היתר את חלוקת זמני השהות וסוגיית מזונות הקטין. ברקע להליך דנן קיימת מחלוקת בין הצדדים על קיום זמני השהות, הסעות הקטין ואיסופו מגן הילדים, ותשלומי מזונות הקטין. כמו כן, בסמוך לפני הגשת הבקשה דנן, פתחה המבקשת בהליכי

הוצל"פ נגד המשיב לגביית מזונות הקטין.

2. ביום 16.2.25 פתחה המבקשת בהליך דנן למתן צו הגנה מפני המשיב כלפיה וכלפי הקטין. תחת נסיבות הבקשה ציינה כי "מזה מספר חודשים" שלח המשיב הודעות מטרידות ומאיימות כלפיה וכלפי הקטין. לדבריה במשטרה העריכו את רמת מסוכנות המשיב "גבוהה" והנחו אותה לעתור למתן צו הגנה מבית המשפט. מספר חודשים לפני הגשת הבקשה פתחה נגד המשיב בהליכי הוצל"פ ומאז התנהגות המשיב מחמירה לדבריה. המבקשת מוסיפה כי נראה שהמשיב משתמש בסמים ואלכוהול. עוד לדבריה המשיב מנסה למדר אותה מחיי הקטין, נעלם איתו לשעות ארוכות ולא מביאו למסגרת החינוכית. היא חוששת עוד לשלומה של הקטין בעת שהוא ברשותו. לבקשתה צרפה המבקשת העתק מתלונתה למשטרה והעתק מהודעות לכאורה מצד המשיב. אציין כי המבקשת לא עתרה להורות על תנאי פיקוח טכנולוגי ולא מילאה את הטופס הייעודי שנועד לכך מתוקף החוק.

3. במהלך הדיון במעמד צד אחד הוסיפה המבקשת ופרטה את נסיבות המקרה שקדם להגשת הבקשה, בו לדבריה היה המשיב תחת השפעת סמים או אלכוהול ונקט באיומים (הקטין היה ברשות המבקשת אותה עת). עוד הרחיבה בקשיים המתעוררים בעיניה ביישום חלוקת זמני השהות ובטיפול הכללי בקטין תחת השגחת המשיב.

4. לאחר שמיעת המבקשת ועיון בהעתיקי ההודעות שצורפו לבקשה, נעתרתי לבקשה ונתתי בידי המבקשת צו הגנה נגד המשיב במעמד צד אחד. כמו כן הוריתי על השהייה זמנית של זמני השהות בין הקטין ובין המשיב. הוספתי בין היתר כדלקמן (הדגשות במקור):

"7. לאחר ששמעתי את המבקשת, ועיינתי בבקשה והתרשמתי התרשמות ראשונה, בשים לב לתוכן ההודעות שצורפו, לחששה הכבד של המבקשת לשלום הקטין, נראה כי לכאורה יש מקום ליתן צו הגנה זמני במעמד צד אחד [...]

בשלב זה ובאופן זמני אני מורה על הקפאת זמני השהות של המשיב עם הקטין, עד לקבלת תסקיר ראשוני ו/או לאחר דיון במעמד הצדדים במעמד שנקבע להלן.
מוזמן בזה דיווח יח"ס אודות הצדדים. הדו"ח יוגש תוך 7 ימים מהיום [...]
בנוסף, עו"ס לסדרי דין, במחלקה לשירותים חברתיים ב[...], מתבקשת להגיש עד מועד הדיון תסקיר מסוכנות/דווח/עדכון ולו תסקיר ראשוני אשר ישפוך אור על עניין המסוכנות והמלצות לטיפול, לרבות ביחס לחלוקת זמני השהות בין המשיב לקטין.
[...]

15. אין בהחלטתי זו לקבוע מסמרות בעניין נכונות הטענות ואין בהחלטתי זו כדי לאמץ את גרסת המבקשת בטרם אשמע את המשיב."

התסקיר מיום 24.2.25

5. התסקיר הוגש 9 ימים לאחר שהוריתי על עריכתו ונערך על ידי עו"ס לס"ד ממועצה מקומית [...]. למרות סד הזמנים הדחוק עלה בידי העו"ס לס"ד בין היתר לערוך ביקורי בית בבית שני ההורים, לשוחח עם אמו של המשיב ועם הגננת של הקטין, ולהביא את המקרה בפני עו"ס לחוק הנוער. עוד עמדו לעיני העו"ס התסקירים שהוגשו במסגרת ההליכים המשפטיים שקיימו הצדדים בעבר, והיא הניחה על שולחני תסקיר מפורט ועשיר בפרטים.

6. העו"ס סוקרת בתסקירה את טענות הצדדים בפניה. המבקשת טוענת לאלימות מילולית קשה ואיומים מצד המשיב, כפי שעולה מהודעות המשיב מושא הבקשה דנן. התנהגות המשיב החמירה לאחר שפנתה להליכי הוצל"פ. בסמוך לפני הגשת הבקשה שוחח האב שיחה חזותית עם הקטין והיה נראה בעיני המבקשת כי הוא תחת השפעת אלכוהול. הוא קילל אותה בנוכחות הקטין. המבקשת טוענת עוד כי המשיב נוהג ברכב בפראות בזמן שהקטין ברשותו ולא מקפיד על חגירת הקטין בכיסא בטיחות. כמו כן, לאחרונה היה המשיב מעורב בתאונת דרכים כשהקטין ברכב. עוד לדבריה המשיב לעיתים שולח נערים צעירים לאסוף את הקטין מהגן, שאינם מוכרים למבקשת ולא ברורה כשירותם לנהוג. הקטין לדבריה אף החל לקלל אותה בהשפעת המשיב.

7. המשיב ציין בפני העו"ס כי עבר תאונת דרכים קשה לפני כשנה (ללא נוכחות הקטין), היה מאושפז מספר חודשים, עודנו צולע ומטופל בפיזיותרפיה. לעיתים מתקשה להגיע לאסוף את הקטין בזמן ונעזר באמו ודודו (צעיר מעל גיל 20). מצבו הבריאותי הביא לירידה בהכנסותיו והוא מתקשה לעמוד בתשלומי המזונות והוצאות גן הילדים. לגבי האירוע המדובר, המשיב טען כי דיבר בשפה לא נאותה, והמבקשת תפסה זאת כאיום. הוא הביע חשש שבאמצעות צו ההגנה המבוקש המבקשת תרחיק ממנו את הקטין. הוא שולל שימוש בסמים ושותה אלכוהול רק באירועים. על רקע הטיפול התרופתי שנוטל נאסר עליו שימוש באלכוהול.

8. העו"ס מתארת כי היחסים בין הצדדים מתוחים מאז פרידתם לפני כ- 3 שנים ועד היום. עם הגיע הקטין לגיל 3, הורחבו זמני השהות בין המשיב והקטין כפי שהוסכם מראש, ובשנתיים האחרונות זמני השהות התקיימו כסדרם ללא פניות או התערבות שירותי הרווחה. בעוד עולה הרושם שהמבקשת אכן חוששת מהמשיב, העו"ס מתרשמת שהמשיב מקל ראש במקרה. להבדיל מההודעות הכתובות מצד המשיב, ועל רקע הדיווח החיובי מגן הילדים, אין בפניה ממצאים שיכולים לאשש או להפריך את הטענות האחרות מצד המבקשת ביחס לסיכון בו מעמיד את הקטין לכאורה, טענות המוכחות על ידי המשיב. שני הצדדים מבקשים להאריך את תוקף צו ההגנה ואינם מעוניינים באינטראקציה זה עם זה. באמצעות כלי הערכת מסוכנות לאלימות במשפחה, העריכה את רמת מסוכנות המשיב כלפי המבקשת כ"**בינונית**". העו"ס מוסיפה כי מכלול המידע הוצג בפני עו"ס לחוק הנוער, שלא מצאה אינדיקציה למסוכנות מצד המשיב כלפי הקטין.

9. המלצות העו"ס לס"ד הן להאריך את צו ההגנה כלפי המבקשת; לשוב לזמני השהות במתכונת הרגילה טרם הגשת הבקשה, בשינויים הבאים: אמו של המשיב תאסוף את הקטין מהגן בימים שהייה עם

המשיב; בתום זמני השהות ביום שבת, המשיב או אחד מהוריו יביא את הקטין סמוך לבית המבקשת, ובאחריות המבקשת לאסוף את הקטין מאותה נקודה, בעצמה או בסיוע אחרים.

הדין במעמד הצדדים ביום 26.2.25

10. במעמד הצדדים שבה המבקשת על טענותיה לעיל ביחס לקיום זמני השהות והחשש לשלום הקטין ברשות המשיב, וכן ביחס לנטל הסעת הקטין במוצ"ש, מקום האיסוף וזהות האוסף. המשיב הסכים להמלצות התסקיר ולהרחקה הדדית בין הצדדים.

11. במהלך הדיון העליתי הצעה לפיה צו ההרחקה נגד המשיב יחול רק ביחס למבקשת למשך 12 חודשים; המלצות התסקיר תתקבלנה במספר שינויים - זמני השהות יתקיימו כסדרם במהלכם אמו של המשיב תשהה עמו, מבלי שהיה בכך תנאי לקיום זמני השהות; איסוף והשבה של הקטין לגן יעשו על ידי המשיב או אחד מקרוביו: אמו, אביו או אחיו; התקשורת בין הצדדים, בנוגע לקטין בלבד, תעשה באמצעות אמו של המשיב; אין באמור כדי למנוע ממי מהצדדים לנקוט בהליך מתאים, ככל וימצא טעם לכך.

12. המשיב הסכים להצעה למעט להשגחה מצד אמו על זמני השהות. המבקשת עמדה על זמני השהות בפיקוח בלבד, על חקירת העו"ס לס"ד ועל ביצוע "הערכת מסוכנות". ב"כ המבקשת טענה, לראשונה ובעל-פה, כדלקמן:

"אין הסכמה. אני מוטרדת מהתסקיר. מי שביצע הערכת מסוכנות זו העו"ס ואין לה הסמכה לכך. גם עו"ס לחוק נוער ערכה מסוכנות על סמך מה שאמרו לה. כל התסקיר עם סתירות רבות מצד האב. בוחן מציאות זה אחד הסממנים הבולטים לבחינת מסוכנות. לביהמ"ש יש סמכות למנות בדיקת מסוכנות ועד אז צריך להיות פיקוח והדבר טמון בתסקיר עצמו [...] אני חוששת שאין לו שיקול דעת והוא משתמש בחומרים מסוכנים. הבדיקות צריכות להיות לפי הספר, יש לערוך בדיקות דם, אני אומרת שיתגלו חומרים מסוכנים ואם לא אני אמחק את הבקשה. לשכת רווחה עושה הערכת מסוכנות אך לא על ידי עו"ס כזו, החוק אומר בדיוק למי הסמכות ומי רשאי לערוך הערכת מסוכנות. הבדיקה צריכה להיות על ידי מעריך מסוכנות בהגדרה ובתפקיד. יובהר שאני לא מקבלת את הערכת המסוכנות מפי העו"ס" (ע' 5, ש' 20).

13. בתום הדיון ולאחר שמיעת הצדדים באריכות קבעתי כי צו ההגנה יוארך ביחס למבקשת בלבד, למשך 12 חודשים, וכי זמני השהות בין הקטין והמשיב יותרו על כנם ויתקיימו בשלב זה בנוכחות אביו/אמו/אחיו של המשיב. לינת הקטין עם המשיב אינה מחייבת נוכחות צד ג'; הבאת הקטין והשבתו מהמסגרת החינוכית יעשו על ידי אמו של המשיב/אביו/אחיו בלבד, למקום מוסכם ממנו יאסף הקטין על ידי מי מטעם המבקשת; תקשורת בין ההורים תתקיים בנוגע לקטין בלבד ובאמצעות אמו של

המשיב.

14. בנוסף קבעתי כדלקמן (הדגשות במקור):

"בכל הנוגע לקטין, עסקינן בתסקיר מפורט ומנומק, שכלל מפגשים עם הצדדים, קבלת מידע מהמסגרת החינוכית והיוועצות עם עו"ס לחוק נוער. לכך יש להוסיף כי כמפורט בסעיף 2 לעיל, ביהמ"ש בהחלטתו לא חייב את העו"ס בהגשת תסקיר מסוכנות כהגדרתו בחוק למניעת אלימות במשפחה (ראו סעיף ההגדרות לחוק למניעת אלימות במשפחה שהוסף בתיקון מס' 19- הוראת שעה, תשפ"ג - 2023). יוער, כי עריכת תסקיר מסוכנות כהגדרתו בחוק, מחויבת בעת שביהמ"ש שוקל מתן צו הגנה בפיקוח טכנולוגי, עניין שכלל לא התבקש בענייננו.

העו"ס הגדילה ועשתה והעריכה את רמת המסוכנות הנשקפת מהמשיב כלפי המבקשת וכלפי הקטין, בכלים העומדים לרשותה, כמצוין בתסקירה. **בנסיבות אלה, לא מצאתי כי נפל פגם באופן עריכת התסקיר.**

נוכח כלל האמור ומשעה שעו"ס לס"ד ועו"ס לחוק נוער לא מצאו טעם בהקפאת זמני השהות של המשיב עם הקטין, אלא אך במניעת מפגשים בין ההורים וכן הגבלת הגורמים האוספים את הקטין מהגן, ובשים לב לכך שהצדדים מתנהלים זמן רב ללא מעורבות ביהמ"ש, **אציע לצדדים לשקול בשנית לאמץ את המתווה המפורט בפרוטוקול.**

עם זאת, איני יכולה למנוע מהמבקשת לעמוד על חקירת המשיב על מנת לבסס טענותיה בדבר מסוכנות המשיב והצורך בהערכת מסוכנות על פי דין. ככל והמבקשת עומדת על האמור, יתקיים דיון במעמד הצדדים והעו"ס."

15. המבקשת אכן עמדה על חקירת העו"ס וביום 9.3.25 התקיים דיון הוכחות ובמהלכו נחקרו הצדדים והעו"ס כאמור. התרתי לצדדים להגיש סיכומים ואלה מונחים לפניי. להלן תמצית טענות הצדדים.

טענות המבקשת

16. לטענת המבקשת הצדדים התחייבו בהסכם שלא לשתף את הקטין בפעילויות מסוכנות, וגם בית המשפט קבע כי זמני השהות יתקיימו בפיקוח אמו של המשיב, אך ביום 1.3.25 הפר את ההחלטה, והקטין רכב על אופנוע בנזין, ללא קסדה, נפל ונחבל בפניו. המבקשת הציגה תצלום של הקטין שצילם המשיב, ישוב על אופנוע קטן, ללא קסדה. לצידו תצלום נוסף של פניו של הקטין ועליהם שריטות. המבקשת מוסיפה שלמרות קביעת בית המשפט לעיל בתום דיון ההוכחות ביום 9.3.25, כבר ביום 11.3.25 המשיב הגיע בעצמו לאסוף את הקטין מהגן, בניגוד להחלטה, ותוך עימות עם הגננת. לדבריה קצרה היריעה מלמנות את הפרות המשיב את מתכונת זמני השהות והמבקשת מאריכה בתיאור איחורים וחיסורים מצד המשיב לכאורה.

17. ביחס למסוכנות מצד המשיב, אין חולק לדבריה כי לאחר פתיחת תיק ההוצל"פ התרחשה הסלמה. המשיב אינו מהסס להפר את החוק ביחס לקטין, להפר צווים שיפוטיים ולחשוף את הקטין לקללות ואיומים. "לא בכדי" לדבריה הורה בית המשפט לעו"ס בהחלטתו מיום 16.2.25 כי "תגיש תסקיר מסוכנות". אך עם זאת, לטענת המבקשת "נפל פגם" בהחלטה שכן עו"ס לס"ד בעניינו אינה מוסמכת לערוך "תסקיר מסוכנות" אלא בכפוף להסמכה ומינוי משר המשפטים. לטענתה "הערכת מסוכנות" לפי ס' 1(2) לחוק, היא הערכת הסיכון לקיומה של התנהגות לפי סעיף 3 כלפי בן משפחה שהצו נועד להגנתו. בס' 2(1)(ז) לחוק נקבע כי צו שניתן להגנתו של קטין תימסר הודעה ע"י בית המשפט לעו"ס לפי חוק הנוער. עוד מציינת המבקשת כי לפי סעיף 6 לחוק מוסמך בית המשפט להורות על עריכת תסקיר כשהמוגן הוא קטין. לטענתה העובדה שהחובה לעריכת תסקיר מסוכנות חלה רק ביחס לתנאי פיקוח טכנולוגי, אינה מונעת מבית המשפט לפעול לפי חובתו לדרוש הערכת מסוכנות על ידי מעריך מוסמך על פי החוק או על ידי עו"ס לחוק הנוער, וכך מתבקש בית המשפט לעשות.

טענות המשיב

18. המשיב מפנה לתסקיר המעמיק לדבריו, לרושם החיובי שעולה ממנו ביחס למשיב ולתיאור הקשר החם בינו ובין הקטין. לדבריו העו"ס לס"ד שבה על התרשמותה החיובית מהמשיב גם בחקירתה, והוסיפה כי גם משיחתה עם הגננת עלה שאין אינדיקציה לשימוש באלימות. המשיב מפנה לתשובות העו"ס לס"ד בחקירתה, כי מוסמכת כעו"ס לס"ד ועשתה שימוש בתבחינים מטעם משרד החינוך להערכת מסוכנות בהתאם להכשרתה המקצועית. עוד מדגיש המשיב כי ההמלצה לפיה איסוף הקטין מהגן יעשה על ידי אימו של המשיב, לא נבעה ממסוכנות מצד המשיב אלא כי העו"ס מצאה בכך פתרון יעיל להרגעת הרוחות, לאחר ששוחחה עם אמו שהביעה הסכמה לכך וממילא היא שאוספת את הקטין מהגן מירב הפעמים. המשיב מוסיף ושולל כל טענה לפגם בבוחן המציאות ומפנה לתשובות העו"ס בחקירתה, ששללה טענות אלה. העו"ס לא התרשמה עוד שהמשיב תחת השפעת אלכוהול או סמים.

19. התאונה שהתרחשה בעת שהקטין שהה ברכב היתה תאונה קלה. לטענת המשיב המבקשת אישרה בחקירתה שסמכה על המשיב כי אם היה רואה צורך היה לוקח את הקטין לבדיקה בבית החולים, וכי היא בעצמה לא ראתה בכך צורך. עוד שולל את טענות המבקשת ביחס לרכיבת הקטין על אופנוע. לדבריו צילם את הקטין על אופנוע ללא קסדה כשהאופנוע כבוי, וכי הקטין לא נפל ממנו. אין זיקה בין תמונת השריטות על פניו של הקטין לבין הרכיבה על האופנוע. הקטין נחבל בפניו באירוע אחר, מנפילה תוך כדי משחק, כמו ילדים רבים בגילו. המשיב עותר אפוא להותיר על כנו למשך 12 חודשים את הצו כלפי המבקשת ולהורות על קיום זמני השהות בהתאם להסכם בין הצדדים וללא כל הגבלה שתחול עליו.

דיון והכרעה

20. במעמד הצדדים ביום 26.2.25 העלתה ב"כ המבקשת לראשונה ובעל-פה טענה גורפת וכללית. לדבריה העו"ס לס"ד בענייננו כלל אינה מוסמכת לערוך הערכת מסוכנות, וכי אינה עומדת בדרישות החוק בכדי לשמש "מעריך מסוכנות" כהגדרתו בחוק (ע' 5, ש' 20). המבקשת לא ביססה טענה זו, שקיבלה מענה עוד באותו היום במסגרת החלטתי הברורה, שיש מקום להביאה בשנית כלשונה:

"בכל הנוגע לקטין, עסקינן בתסקיר מפורט ומנומק, שכלל מפגשים עם הצדדים, קבלת מידע מהמסגרת החינוכית והיועצות עם עו"ס לחוק נוער. לכך יש להוסיף כי כמפורט בסעיף 2 לעיל, ביהמ"ש בהחלטתו לא חייב את העו"ס בהגשת תסקיר מסוכנות כהגדרתו בחוק למניעת אלימות במשפחה (ראו סעיף ההגדרות לחוק למניעת אלימות במשפחה שהוסף בתיקון מס' 19- הוראת שעה, תשפ"ג - 2023). יוער, כי עריכת תסקיר מסוכנות כהגדרתו בחוק, מחויבת בעת שביהמ"ש שוקל מתן צו הגנה בפיקוח טכנולוגי, עניין שכלל לא התבקש בענייננו".

21. קביעה זו עודנה נכונה ורלוונטית, וביתר שאת שעה שחרף אמירה ברורה זו, מוסיפה המבקשת להחזיק בסיכומיה בטענה זו כנגד העו"ס לס"ד. ככל שירדתי לסוף דעתה, מוכנה המבקשת להניח ש"הערכת מסוכנות" אותה רואה לנגד עיניה שמורה בחוק לצו הגנה בפיקוח טכנולוגי, שלא התבקש בענייננו. עם זאת, לשיטתה אין בכך לגרוע ממחויבות בית המשפט על פי חוק לדרוש "הערכת מסוכנות", או לכל הפחות שהתסקיר יערך על ידי עו"ס לחוק הנוער.

22. אין בידי לקבל את טענות המבקשת בהקשר זה שהיו ונותרו בלתי מבוססות, והמבקשת לא עשתה שימוש בסיכומים על מנת להניח אסמכתאות לביסוס טענתה או לפרשנות אותה מבקשת להעניק לכאורה ללשון הברורה של החוק.

23. "הערכת מסוכנות" כהגדרתה בסעיף 1 לחוק ואליה מכוונת המבקשת, מתייחסת למקרים בהם התבקש פיקוח טכנולוגי והגדרה זו נוספה לחוק כחלק מתיקון מס' 19 - הוראות שעה, תשפ"ג-2023. המבקשת אינה מתמודדת בטיעוניה עם העובדה שכלל לא התבקש סעד לפיקוח טכנולוגי לפי תיקון מס' 19. כאמור ברישא להחלטה, המבקשת לא עתרה לסעד זה על גבי נוסחה האחיד של הבקשה, ולא מילאה את הטופס/הפרק הייעודי לשם קבלת סעד זה. תחת זאת עותרת מבית המשפט לנהוג כאילו התבקש הסעד, אך לא כדי להעניקו אלא כדי להשתמש במנגנון שנועד לו בחוק על דרך "הערכת מסוכנות" שלא נועדה להליך דנן. לא מצאתי ביסוס לעתירה זו בטענות המבקשת או בדיון.

24. לא אוכל לקבל עוד את הטענה לפיה שגה בית המשפט בכך שהורה למי שאינה מוסמכת לערוך "תסקיר מסוכנות" כלשונה, ולא בכדי כביכול. פשיטא שלא הוריתי על עריכת "הערכת מסוכנות" כאמור ולא התבקשתי לכך. לפיכך אין בסיס לטענה ל"פגם" שנפל בהחלטתי או לחילופין בהכשרתה המקצועית של העו"ס לס"ד. הוראותי לעו"ס לס"ד לא היוו חלק מהפעלת שיקול הדעת לפי סעיף 6א לחוק ביחס ל"הערכת מסוכנות". הוראות תיקון מס' 19 אינן חלות אפוא בענייננו ובית המשפט לא

התבקש להחילן. מדובר באגד הוראות נרחב ומפורט כיאה לסוגיה הקשורה להגבלת התנועה של אדם, הפיקוח על ההגבלה והנחת הגבולות הגיאוגרפיים להרחקה. לא מצאתי ביסוס לניסיון המבקשת לברור מתוך שלל הוראות אלה את אלו הנוגעות להערכת מסוכנות ולהחילן לבדן על ענייננו, או את ניסיונה להציג את שיקול דעתו של בית המשפט כחובה החלה עליו, מכוח החוק כביכול.

25. בשים לב לכך, התרשמתי כי העו"ס מוסמכת ומוכשרת לערוך תסקיר כפי שהתבקשה - ולא "הערכת מסוכנות" - ותשובותיה בחקירתה הניחו את דעתי והותירו רושם חיובי (ע' 10, ש' 11).

26. טענות המבקשת לגופו של עניין לא הניחו את דעתי כי יש מקום להותיר הצו על כנו או להתערב במתכונת חלוקת זמני השהות שקדמה להגשת הבקשה. האירוע שבבסיס הצו, ובגינו ניתן, הוא משלוח ההודעות המאיימות מצד המשיב (ר' עדות המבקשת, ע' 16, ש' 31). המשיב לא הכחיש את קיומן או את תוכנן. מבלי להקל ראש בטענות האחרות מצד המבקשת, סבורני שמקומן של אלה אינו בהליך שלפניי ולא לשמן הוא נועד. ניכר כי חלק הארי מטענות המבקשת נוגעות ליישום חלוקת זמני השהות ועמידת המשיב בתנאי ההסכם. כאמור, הצדדים חלוקים עוד על הסעות הקטין במוצ"ש והשתתפות בני משפחת המשיב באיסוף הקטין מהגן. ניכר עוד כי למבקשת טענות רבות ביחס לעמידת המשיב בחובת המזונות.

27. בהקשר זה יש לשוב למושכלות ראשונים בכל הנוגע למטרות החוק ותכליתו:

"מטרת החוק היא הגנתית ולא ענישתית. הוא מיועד למנוע אלימות בעתיד, ולא להעניש על אלימות בעבר. החוק אינו עוסק בפלילים, ועל כן מטרת בתי המשפט באכיפת החוק אינה לעלות על פרטי אירוע, אלא להעריך את מצב היחסים שבין מבקש הצו לבין המשיב ולהעריך את רמת המסוכנות הנשקפת למבקש מהמשיב" (גלי רון - "צווי הרחקה במשפט האזרחי", "נבו", התשע"ט - 2019, ע' 39; להלן - "גלי רון").

בהקשר זה נפסק עוד כדלקמן:

"בקשה לצו הגנה, כשמה כן היא, הליך שנועד לצורך מתן הגנה לזקוק/ה לה מפני סיכון פסי ואחר בהתאם לעילות הקבועות בחוק למניעת אלימות במשפחה [...] הא ותו לא. הליך של צו הגנה לא נועד לשם השגת יתרון דיוני בהליכים אחרים ואף לא לשם הרחקת מאן דהוא ממקום כלשהו, כל עוד לא מהווה אותו מאן דהוא סיכון (בהתאם למפורט בחוק) למבקש/ת הצו או שמתקיימת עילה אחרת בהתאם לסעיף 3 לחוק" (ה"ט (פ"ת) 52338-11-21 אלמונית נ' אלמוני, מיום 18.12.21).

28. בירור הבקשה בענייננו מוצה עם בירור הנסיבות הנוגעות למשלוח ההודעות מצד המשיב, שאינו חולק על אמיתותן או תוכנן. על בית המשפט להעריך על רקע שליחת מסרים מאיימים אלה את המסוכנות

הנשקפת מהמשיב. משעשה כן, עיסוקו של בית המשפט בסוגיות נוספות המלבות את הסכסוך מוגבל ביותר וכפוף לתוקף צו ההגנה. כך נפסק בהקשר זה בבית המשפט המחוזי בחיפה (הדגשות במקור):

"אין ספק כי אותה סמכות שהעניק החוק למניעת אלימות במשפחה לבית משפט לשם מתן הוראות בדבר שמירה על קשר בין קטינים לבין האחראי עליהם - הורה במקרה שלנו, היא לתקופת צו ההגנה ולא מעבר לכך. רוצה לומר כי הסדרת סוגיית הקשר בין הורה לבין ילדיו על פי הוראות החוק נועדה לתקופה מצומצמת והיא לתקופת צו ההגנה בלבד, שכן זו באה כדי למנוע פגיעה בילדים בתקופת הרחקת אחד ההורים או האחראי עליהם מהבית ומבן המשפחה האחר - ההורה האחר בדרך כלל, והיא בוודאי לא נועדה כדי להסדיר סוגיית הסדרי הראיה בתקופות שלאחר פקיעת צו ההגנה. עם פקיעתו של זה יוחזרו הסדרי הראיה למתכונת בה התנהלו קודם" (עמ"ש (חי') 45446-12-13 פלונית נ' פלוני, מיום 28.1.14, ס' 14 לפסק הדין).

29. יש מקום להדגיש כי הענות בית המשפט לסוגיות נלוות לצו ההגנה, כשינוי מתכונת זמני השהות, אינה מטשטשת את תכליתו של ההליך, לתת מענה לסכנה הנשקפת מהמשיב, סכנה שעל בית המשפט להשתכנע בקיומה. על כתפי המבקשת מונח נטל השכנוע. נפסק בהקשר זה כדלקמן:

"מקורו של החוק נועד לטפל מיידית באלימות ובחששות לאלימות, בין פיזית ובין שאינה פיזית, ואולם ספק גמור האם המחוקק ראה בצו ההגנה מנגנון אשר בתוך 7 ימים יפענח שאלות קשות ומסובכות המחייבות טיפול של גורמים מקצועיים [...] משמעות התגובה של דאגה לקטין ואספקת הגנה לו אינה מבטלת את חזקת החפות" (ה"ט (ת"א) 5484-09-19 ש. ח נ' ו. ל, מיום 9.2.21; ה"ט (ת"א) 34490-06-23 מ' נ' ב', מיום 15.6.23).

30. התכלית המונחת בבסיס החוק למניעת אלימות אינה משחררת את בית המשפט **"מן החובה לשקול בצורה פרופורציונלית את העובדות והערכת החשש של עובדות אלה, האם יש בהן חשש לאלימות בעתיד" (גלי רון, 35 והסימוכין המובאים שם); ואף אינה פוטרת מן הצורך לבסס את הנטען כלפי המשיב בראיות (השוו לעמ"ש (ב"ש) 58533-05-16 א.ד. נ' ד.י.ד, מיום 31.5.16).** בהקשר זה נקבע עוד, שאין מקום להסתפק בחששות ופחד סובייקטיביים של המבקש/ת, שאינם נתמכים בראיות מעולם המעשה (גלי רון, 104 והסימוכין שמובאים שם; וגם תלה"מ (ק"ג) 5210-01-21 פלונית נ' פלוני, מיום 29.12.21).

31. בפסיקה אפשר לאתר מספר גישות ביחס למשקלו של נטל השכנוע. בעוד לפי גישה אחת, נטל הראיה שעל כתפי המבקשת הוא של מאזן הסתברויות והולם את סיווגו של ההליך כהליך אזרחי, לפי גישה אחרת יש לראות בהליך לפי החוק למניעת אלימות "ייצור כלאיים", שרגליו נטועות במישור האזרחי והפלילי כאחד, ובהתאם לכך משקלו של נטל הראיה אינו מגיע כדי למעלה מספק סביר, אך עולה על מאזן הסתברויות (גלי רון, 108); **"בהתאם לחוק ולפסיקה, על מבקש צו הגנה רובץ נטל הראייה בדבר קיומם של האירועים המהווים לטענתו בסיס לקבלת הצו [...]** הרף

הראייתי הדרוש בבקשה לצו הגנה הוא גבוה יותר מאשר בהליך אזרחי אחר [...]" (ה"ט (חי') 30215-08-21 פלוני נ' פלונית, מיום 16.11.21, ההדגשה אינה במקור).

32. בענייננו המבקשת הוכיחה את משלוח ההודעות המאיימות, ואין חולק כי יש בהן משום איומים כלפי המבקשת. המשיב אינו מכחיש אף עובדה זו. לא מצאתי בהסבריו של המשיב כי לא שם רסן ללשונו בעידנא דרתיחא כל צידוק למעשיו, ולא יכול להיות כל צידוק לנקוט בלשון איומים כלפי המבקשת. עם זאת לא התרשמתי שמעשה פסול זה מלמד על מסוכנות מצד המשיב או על הצורך להגביל את תנועותיו של המשיב בצו כלפי הקטין. אציין כי משלוח ההודעות המאיימות הוא הרף העליון של חומרת המעשים המיוחסים למשיב. לא מיוחסת פיסית אלא גידופים ואיומים כלפי המבקשת.

33. התרשמתי זוכה לחיזוק מהתרשמות העו"ס לס"ד שלא מצאה סכנה המשתקפת מהתנהגות המשיב וסיווגה את רמת מסוכנותו כלפי המבקשת בלבד, כ"בינונית". אין להשלים עם איומים, המהווים לכאורה עבירה פלילית. חזקה על משטרת ישראל כי בחנה את תלונתה של המבקשת ביחס להודעות המאיימות. בנסיבות אלה, בצדק הסכים המשיב למתן צו הגנה ביחס למבקשת.

34. בכל הנוגע לקטין, אין מקום להקל ראש בטענות המבקשת, והתרשמתי שהחשש לשלומה של הקטין הוא חשש כן. עם זאת לא התרשמתי שיש לייחס חשש זה למסוכנות מצד המשיב או לאלימות פוטנציאלית שעצורה בו, אלא לאורח חייו ומבנה אישיותו. בשים לב למסד המשפטי בענייננו, גם לגופן של טענות לא שוכנעתי שיש מקום לייחס למשיב את כל המיוחס לו. המבקשת הציגה תמונה של הקטין, שהוא שרוט מעט בפניו, ולצידה תמונה שצילם המשיב, את הקטין יושב על אופנוע זעיר. לא שוכנעתי שקיימת זיקה בין התמונות וכי השריטות הן תוצאה מאותה רכיבה-לכאורה. לא מצאתי סיבה לשלול את הסבריו של המשיב, כי הקטין צולם על אופנוע דומם, ללא קסדה; כי הוא מקפיד בבטיחות הקטין וכי השריטות הן מנפילה בעת משחק עם ילדים אחרים (ע' 14, ש' 28).

35. ביחס לתאונת הדרכים בה היה מעורב גם הקטין, התרשמתי כי המקרה אינו חמור, ואין לקשור בינו ובין אלימות מצד המשיב, וכי כך הוא נתפס בזמן אמת על ידי שני הצדדים. המבקשת אישרה בחקירתה כי הקטין לא נראה מבוהל, כי היא לא ראתה צורך להביאו לבדיקה רפואית, וכי סמכה על שיקול דעתו של המשיב, שאם היה רואה צורך היה לוקח את הקטין לבדיקה (ע' 17, ש' 20).

36. מן המקובץ עולה כי החשש העולה של הקטין שהוא בידי המשיב, אינו נובע ממזג אלים או נטייה להתפרץ, כי אם מאופיו של המשיב ואורח חייו. התרשמתי כי אורח חיים זה אינו זר למבקשת ואף היא שותפה לחיבה לפעילות מוטורית. בחקירתה אישרה שאף היא רכשה טרקטורון חשמלי לקטין ותיארה כי הקטין "**אוהב כלי שטח, אנחנו עושים את זה כמעט כל יום בג'יפ. לפעמים נוסעים בשבילי כורכר. זה בג'יפ שלי**" (ע' 18, ש' 15). אין בכך כדי להמעיט בדאגתה של המבקשת לשלום הילד, אך התרופה אינה מצויה בסעדים לפי החוק למניעת אלימות במשפחה.

37. לא נעלמו מעיני טענות נוספות מצד המבקשת, שאף הן חורגות מגבולותיו של הליך זה. לא מצאתי בסיס לטענת המבקשת לפיה לוקה המשיב בבוחן המציאות. מדובר בטענה מרחיקת לכת שנטענה כלאחר יד, ללא ניסיון לבססה. אף לא מצאתי חיזוק לסברתה של המבקשת כי המשיב צורך סמים או אלוהול או כי היה תחת השפעתם במהלך השיחה החזותית בין השניים. לא אוכל להסתפק בתחושתיה של המבקשת בהקשר זה, ואזכיר את התרשמות העו"ס לס"ד כי לא מצאה אינדיקציות לשימוש הנטען בסמים או אלוהול.

לסיכום

38. בליבת ענייננו מצויות הודעות איומים, שאין חולק על תוכנן. התרשמתי כי על אף חומרת הדברים והמעשה הפסול שיש בכך, משלוח ההודעות אינו מלמד על דפוס התנהגות מצד המשיב, או מקים חשש ממשי כי המשיב יוסיף לאיים על המבקשת - מעשה שעלול להגיע לכדי עבירה פלילית. מכל מקום, בנסיבות אלו, לאור הודאת המשיב והסכמתו, צו ההגנה ביחס למבקשת, יוארך כמפורט להלן.

39. מעבר לכך, מרבית טענות המבקשת חורגות מגבולות ההליך ואינן הולמות את תכליתו. מקומן של טענות ביחס לקיום זמני השהות או טובתם של הקטינים, או לחילופין טענות ביחס לחיובים הנובעים מן ההסכם בין הצדדים, בהליכים המתאימים לכך.

40. בית המשפט לא הורה בהחלטותיו השונות על עריכת "הערכת מסוכנות" בהתאם לסעיף 6א לחוק באמצעות "מעריך מסוכנות". כך קבעתי עוד בטרם חקירת העו"ס ואני שבה וקובעת אף עתה תוך דחיית טענות המבקשת בהקשר זה.

41. לגופן של טענות מצאתי קשיים בגרסת המבקשת ביחס לסכנות האורבות לקטין ברשותו של המשיב - מבלי לגרוע מכך כי מקומן של טענות מסוג זה בהליך הראוי לכך.

42. על בסיס כל המקובץ לעיל, לא מצאתי עילה להותרת הצו כלפי הקטין על כנו, וכפועל יוצא מכך, להותרת ההגבלות השונות על זמני השהות. להבדיל, אותיר על כנו את צו ההגנה כלפי המבקשת עד תום 12 חודשים ממתן הצו - סעד לו הסכים המשיב - מבלי שיהיה בכך לפגוע בקיום זמני השהות.

43. התוצאה

א. צו ההגנה שניתן כלפי הקטין במעמד צד אחד ביום 16.2.25, והוארך ביום 26.2.25 - בטל.

ב. בטלות עוד ההגבלות על מתכונת זמני השהות מתוקף החלטותי דלעיל.

ג. זמני השהות ישובו להתקיים במתכונתם ערב החלטתי מיום 16.2.25. איסוף הקטין והשבתו יתבצעו על ידי המשיב או מי מבני משפחתו הקרובה (הוריו או אחיו).

ד. צו ההגנה כלפי המבקשת יוותר על כנו עד ליום 16.2.2026 ותחולתו תוחרג אך ורק לצורך חלוקת זמני השהות ולצורך טיפול בענייני הקטין.

ה. אין בהחלטתי זו לגרוע מכל זכות או טענה של מי מהצדדים, או למנוע מהצדדים לפתוח בכל הליך לפי כל דין.

ו. על מנת שלא ללבות את הסכסוך, אין צו להוצאות.

פסק הדין מותר לפרסום בכפוף להשמטת פרטים מזהים ותיקוני הגהה.

המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים ותסגור את התיק.

ניתן היום, כ"ו אדר תשפ"ה, 26 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.